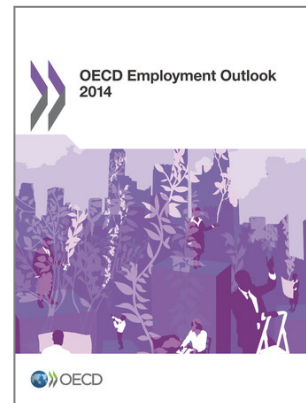

OECD *Multilingual Summaries* OECD Employment Outlook 2014

Summary in Norwegian

Read the full book on: 10.1787/empl_outlook-2014-en

OECD Perspektiv på sysselsetting 2014

Sammendrag på norsk

Arbeidsmarkedsrekonvalensen i OECD forblir ufullstendig

Arbeidsledighet forblir godt over nivået før krisen i mange OECD-land til tross for en oppgang i jobbveksten. Det spås en beskjeden nedgang i arbeidsledighet for resten av 2014 og inn i 2015. De vedvarende høye arbeidsledighetsnivåene er blitt omdannet til en oppgang i strukturell arbeidsledighet i noen land, som kanskje ikke vil bli snudd av en bedring i økonomisk vekst fordi dette har ført til tap av menneskelig kapital og motivasjon til å finne arbeid, spesielt blant langtidsledige. For OECD som helhet hadde 17,2 millioner mennesker – over en av tre arbeidsledige – vært uten jobb i 12 måneder eller mer i det siste kvartalet i 2013, nesten dobbelt så mange som i 2007. Gitt denne utviklingen bør det forbli et viktig politisk mål å fremme etterspørsel der hvor rekonvalensen har vært mindre robust, fulgt av forsterkede tiltak for å bekjempe strukturell arbeidsledighet. Det bør prioriteres sysselsettings- og opplæringstiltak for de langtidsledige som vanligvis står overfor betydelige hindringer til å finne arbeid, og som det er størst sjanse for at vil forlate arbeidsmarkedet.

Reallønnveksten har bremsset opp betraktelig

Mange av de som beholdt jobbene sine har sett reallønnveksten sin vokse saktere, eller til og med gå ned på grunn av krisen. En vedvarende økning i arbeidsledighet i mange OECD-land har utøvd betydelig nedadgående press på reallønnvekst. Dette har hjulpet med å bremse opp lønnskostnader per produserte enhet og fremmer dermed konkurransedyktighet i en rekke land, spesielt i euroområdet. Ytterligere lønnsjusteringer, spesielt den lave inflasjonen tatt i betraktning, ville kreve smertefulle lønnskutt og kunne øke antallet arbeidere som tjener mindre enn fattigdomsgrensen. Det kreves en rekke politiske tiltak for å fremme konkurransedyktighet, vekst og jobbskaping. I tillegg til fornuftige makroøkonomiske tiltak for å fremme rekonvalensen, inkluderer disse: reformer for å øke konkurranse i markeder for varer og tjenester, hjelpe arbeidstakere som er 20 år eller eldre (og som har mistet jobben fordi bedriften deres stengte eller flyttet, eller fordi det ikke var nok arbeid til dem, eller fordi stillingen deres ble avskaffet) og å styrke inntekten til lavtlønnede arbeidere.

Det bør fremmes bedre jobbkvalitet

Arbeidsmarkedsresultater bør vurderes både med tanke på antallet jobber og kvaliteten på jobbmuligheter, dvs. at politikk bør prøve å fremme flere og bedre jobber. Det er blitt utviklet et nytt begrepsmessig og operasjonelt rammeverk for å måle jobbkvalitet gjennom tre dimensjoner: distribusjonsnivå og inntjening, arbeidsmarkedssikkerhet og kvalitet på arbeidsmiljøet. Det er tre store forskjeller mellom land i hver av disse dimensjonene, men det virker ikke å være noen stor avveining mellom jobbkvalitet og antallet jobber. Noen land gjør det bra på begge områder. Det er også betydelige forskjeller i jobbkvalitet mellom sosioøkonomiske grupper innad i land. Det virker som om unge arbeidere med lave ferdigheter og de med midlertidige jobber i stor grad ender opp med å bli skadelidende. I motsetning er ikke bare arbeidere med høye ferdigheter i stand til å skaffe seg tilgang til flere jobber, men også jobbene av best kvalitet. Nivået og distribusjonen av inntjening er avhengig av rollen til vekstfremmende politikk, tilgang til og kvaliteten på utdanning, karakteren av institusjoner som fastsetter

lønn (f.eks. minstelønn, kollektive forhandlinger), og utformingen av skatte- og trygdesystemet. Arbeidsmarkedssikkerhet avgjøres av samspillet mellom stillingsvern, systemer for arbeidsledighetstrygd (dagpenger og sluttvederlag) og arbeidsmarkedspolitik. Kvaliteten på arbeidsmiljøet avhenger i stor grad av effektiviteten av yrkesmessige helse- og sikkerhetsforskrifter for å hindre arbeidsrelaterte helseproblemer, men også av sosial dialog og graden av arbeidsgiveres samfunnsansvar.

For stor avhengighet av midlertidig arbeid er skadelig for enkeltpersoner og økonomien

Ikke-vanlig sysselsetting – dvs. alle former for sysselsetting som ikke nyter godt av en åpen kontrakt – kan gi fleksibilitet for bedrifter til å justere arbeidsstyrken når økonomiske omstendigheter er i endring. Det kan også være et frivillig valg for arbeidere som foretrekker fleksibiliteten som følger med disse typene kontrakter. Men omfattende bruk av ikke-vanlige kontrakter kan ha en negativ effekt på både egenkapital og effektivitet. Arbeidere under disse kontraktene står ofte overfor en høyere grad av jobbusikkerhet enn ansatte på vanlige kontrakter. Og bedrifter har en tendens til å investere mindre i ikke-vanlige arbeidere, som igjen kan hemme deres produktivitet og utvikling av menneskelig kapital. I løpet av to tiår før den globale krisen økte ikke-vanlig arbeid i mange land idet myndigheter prøvde å fremme fleksibilitet i arbeidsmarkedet, i stor grad ved å lempe på forskriftene for ikke-vanlige kontrakter samtidig som de opprettholdt relativt strenge forskrifter for de på vanlige kontrakter. Politiske muligheter til å redusere kløften i arbeidsmarkedet mellom vanlige og ikke-vanlige arbeidere inkluderer strengere regulering av midlertidige kontrakter samtidig som forskriftene for å si opp fast ansatte lempes. Videre bør sammenfallet av oppsigelseskostnader på tvers av kontrakter oppnås ved å introdusere en enkelt eller felles kontrakt. Hvert av disse alternativene medfører å løse implementeringsvansker og krever komplementære reformer for å være effektive.

Både kvalifikasjoner og ferdigheter betyr noe for tidlig utfall på arbeidsmarkedet og senere

OECDs internasjonale Survey of Adult Skills gir ny innsikt i bidraget til utdanningsmessige kvalifikasjoner og et utvalg av ferdigheter for to viktige arbeidsmarkedresultater for unge mellom 16 og 29 år: risikoen for å ikke gå på skole og å være uten arbeid, og hvis de er i arbeid, nivået på timelønnen. Resultatene understreker viktigheten av å fremme høyere utdanning, men også av å forbedre lese- og skriveferdigheter, tallferdigheter og å forbedre informasjonen som er tilgjengelig for unge mennesker når de velger studieområde. Arbeidserfaring påvirker også positivt lønn, og det samme gjør generelle ferdigheter. Ikke desto mindre virker det som om få studenter kombinerer arbeid og studier, og de fleste studenter som jobber, gjør det utenfor formelle programmer som omfatter arbeidserfaring som yrkesrettet utdanning og opplæring (VET), kurs eller lærlingetid. Dette tyder på at for å gjøre studenter mer kjent med arbeidsmarkedet, bør ikke bare arbeidsbaserte moduler i ordninger for yrkesrettet utdanning og opplæring og lærlingetid introduseres eller utvides, men tiltak som gjør det enklere for studenter å få arbeidserfaring bør styrkes. Slike tiltak kan inkludere fjerning av hindringer for bedrifter til å ansette deltidsarbeidere, og mulig innføring av skatteinsentiver for studenter som jobber opptil et visst antall timer.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate, rights@oecd.org eller per faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2014), *OECD Employment Outlook 2014*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/empl_outlook-2014-en